

*arcomon látja az időt
ahogy múlik és telik éppen*

*szárad és megköt mint a mész
mélyíti mind az árkot
bőröm rajzán az írott részt
olvassa mit nem látok*

TÓTH KRISZTINA

Majális

*Platánok zúgnak, száll, kering a vatta,
a szél a nyári hó pihéit felkavarja.*

*A lány tizennyolc-húsz éves lehet,
a hasa óriási, az arca még gyerek.*

*A srác karjára puma tetoválva,
csupa sebhely és karcolás a háta.*

*Fagyival mennek, közben tanakodnak,
hol a színpad, ahol zenélni fognak.*

*A sétaúton a lufiárus mellett
megállnak, összenéznek, mérlegelnek.*

*A lány kiválaszt egyet, megmutatja,
mozdulatlan az izzadt árus arca.*

*Mikor fizetnek, ráilleszti a csőrre:
gyöngyházfényű és rózsaszín a bőre.*

*Géppel lélegzik, elszánt pici teste
puha hárttyából nő feszes kerekre.*

*Majdnem kidurran, a lány felsikolt,
a férfi elköti a gumi köldökzsinórt.*

*Magasra tartják, elindulnak vele,
lebeg fölöttük a jövő ígérete.*

*Sétáltatják az életük, a lány örül.
Pár perc, és elfonnyad vagy elröpiül.*